HALÁSZHÁZ

ÁLLANDÓ KIÁLLÍTÁS

Ősi mesterség a halászat Bátán

A Duna szabályozása előtt a Bátán élő emberek életmódját elsősorban a Duna, a Sárvíz és a Báta folyó, valamint, a dombvidékről eredő patakok határozták meg. A vadvizekben gazdag vidék eszményien alkalmas volt a halászat minden válfajának űzésére. Az egyik legfontosabb megélhetési forrást évszázadokon keresztül a halászat jelentette.

A bátai emberek a múltban kisszerszámos halászok voltak. A „kis” jelző nem az eszköz méretére utal, hanem arra, hogy nem szükséges halászcsapat egy-egy szerszám használatához, egy-két ember teherbírására voltak méretezve. A kisszerszámos halászok fő szerszáma, melyet a Dunán is, áradás idején, az ártéren is le szoktak rakni, a varsa volt. Kedvelt halászó szerszám volt a *kece*. K*ukucska* és *balinháló* tekinthető még olyan szerszámnak, melyet minden halász készenlétben tartott, s alkalom adtán használt. Nagy ügyességet igényelt a dobóháló – kör alakú, ólommal súlyozott háló – használata. A többi szerszámnak – *villing*, *pirittyháló*, *nyomó, tapogató, emécső* – csak kiegészítő szerepe volt. *Szapu, csáklya*, szigony, jégvágó, evezők tartoztak még a halászok mindennapi eszközkészletéhez, melyek a kiállításban láthatók.

Az egyszerű, hármas beosztású, döngölt föld falú lakóház berendezése, a hajdan élt emberek életmódját, a korabeli fotók a halászat hangulatát idézik fel.